Obadia - Comentarii W. McDonald

I. MÂNDRIA EDOMULUI URMEAZĂ SĂ FIE SMERITĂ

Obadia îşi începe profeţia cu prezicerea prăbuşirii lui Edom prin invazia unor forţe străine, datorită mândriei sale. Ne este înfăţişat un trimis care incită naţiunile să pornească la război împotriva Edomului. Cetatea sa principală Sela sau Petra a fost construită direct în versantul unui munte, cioplindu-se în stâncile roşiatice din regiunea de la sud de Marea Moartă. Era considerată imposibil de cucerit şi apărată de orice atac. Dar Domnul avea să-i doboare pe edomiţi de pe înălţimile lor de vultur şi din cuibul lor clădit printre stele.

A. Prădarea va fi completă

Nimicirea lui Edom nu se poate explica prin prisma lucrăturii unor hoţi şi tâlhari, deoarece aceştia ar fi luat doar atât cât le-ar fi trebuit. Chiar bandele jefuitoare ar fi lăsat ceva în urma lor şi nu ar fi deposedat-o de absolut tot ce avea. Dar chiar şi comorile ascunse ale Edomului vor fi căutate!

Toţi bărbaţii din cadrul confederaţiei lui Edom o vor trăda şi îi vor întinde o cursa.

C. Nimicirea liderilor lui Edom

Înţelepţii ei şi vitejii ei, cu care s-a făcut, vor pieri măcelăriţi.

III. MOTIVELE PRĂBUŞIRII EDOMULUI

Edomiţii nu ar fi trebuit să se bucure când au văzut Ierusalimul atacat. Nu se cădea să jubileze sau să vorbească cu atâta îngâmfare sau să contribuie şi ei la prădarea cetăţii, după cum nu trebuiau să-i omoare pe evreii care încercau să-şi scape viaţa, nici să-i predea în mâna vrăjmaşului pe cei rămaşi în viaţă.

Imaginea ce ni se prezintă este una de totală lipsă de reţinere şi răceală de inimă din partea edomiţilor, care s-au purtat cu cruzime faţă de poporul lui Dumnezeu. Edomul nu a dat dovadă de nici cel mai elementar simţ de omenie faţă de fratele său Iacob, nu i-a arătat nici un pic de milă. Poate că trădarea acestei elementare relaţii intime de familie a fost motivul pentru care „pierzarea" sa a fost atât de definitivă.

IV. JUDECAREA EDOMULUI ESTE RETRIBUTIVĂ

Ziua mâniei lui Dumnezeu asupra naţiunilor se apropia, Edomul urmând să fie pedepsit pentru felul în care a tratat-o pe Iuda. Reprimările edomiţilor aveau să se întoarcă asupra lor înşişi. G. Herbert Livingston explică ilustraţia legată de băutură în felul următor:

Întristarea care însoţeşte pedeapsa este adesea descrisă de profeţi ca ceva asemănător consumului de vin tare. A se vedea Ieremia 25:15-28 pentru o aplicaţie expandată a acestei analogii. Dumnezeu nu numai că a ales Edomul ca să dea un exemplu, dar avea să judece la fel toate naţiunile pentru păcatele lor.

V. RESTAURAREA LUI ISRAEL ŞI IUDA ŞI DISPARIŢIA LUI EDOM (v. 17-21)

În ultima secţiune din Obadia este prezisă viitoarea izbăvire a Israelului. Israel şi Iuda vor fi o flacără ce va devora casa lui Esau, mistuind-o de tot. Tatford rezumă istoria dispariţiei Edemului:

Edomiţii au fost expulzaţi din ţara lor de către Nabateeni, după care s-au stabilit în Neghev, punând stăpânire pe acest teren, ce a ajuns să fie cunoscut sub denumirea de Idumeea. Totodată edomiţii au ocupat o perioadă de timp chiar şi sudul regatului Iuda, până când au fost alungaţi de Iuda Macabeu în anul 185 Î.Cr. Simon din Gherasa a pustiit ulterior Idumeea iar edomiţii ce locuiau acolo par să fi dispărut cu totul în primul veac după Cristos. E drept că Petra a devenit sediul patriarhiei creştine din acea ţară până în secolul al şaptelea d.Cr., când a fost cucerită de mahomedani. Astăzi nu mai există nici o urmă de edomiţi, nici o persoană care să se poată identifica cu această naţionalitate. Astfel prezicerea lui Obadia că nu va mai rămâne nici un supravieţuitor din Edom s-a împlinit.

Ţinutul Edomului va fi dat izraeliţilor care locuiesc în sud (în Neghev). Cei din ţinuturile de coastă (Şepelah; Ţinuturile de jos) vor primi teritoriile filistenilor. Captivii vor poseda din nou porţiuni din ţara canaaniţilor. Salvatorii (sau izbăvitorii) (Izbăvitorii sau salvatorii din versetul 21 ar putea fi sfinţii care vor domni cu Cristos) vor stăpâni munţii lui Esau, iar Domnul va domni peste întreaga împărăţie.